

**EUROPOS TARYBA
EUROPOS ŽMOGAUS TEISIŲ TEISMAS**

PENKTASIS SKYRIUS

NUTARIMAS DĖL

Taner BEYGO

pareiškimo Nr. 36099/06

prieš 46 valstybes Europos Tarybos nares

PRIIMTINUMO

Europos Žmogaus Teisių Teismas (penktasis skyrius), 2009 m. birželio 16 d. posėdžiaujant kolegijai, sudarytai iš:

pirmininko Peer Lorenzen,

teisėjų Rait Maruste,

Jean-Paul Costa,

Karel Jungwiert,

Renate Jaeger,

Mark Villiger,

Isabelle Berro-Lefèvre

ir *skyriaus kanclerio pavaduotojo* Stephen Phillips,

atsižvelgdamas į minėtą pareiškimą, pateiktą 2006 m. liepos 13 d.,

po svarstymo nusprendė:

FAKTAI

Pareiškėjas Taner Beygo yra Prancūzijos pilietis, gimęs 1940 m., gyvenantis Dompierre-les-Ormes. Teisme jam atstovavo C. Beygo.

A. Bylos aplinkybės

Pareiškėjo pateikti bylos faktai gali būti apibendrinti kaip išdėstyta toliau.

Pareiškėjas dirbo Europos Taryboje. 1996 m. sausio 12 d. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius jį atleido. Ši drausminė nuobauda įsigaliojo nuo sausio 15 d.

Pareiškėjas šį sprendimą apskundė Europos Tarybos Administraciniam teismui (ETAT). Savo pirmuoju 1999 m. priimtu sprendimu teismas nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą, kadangi laukė kitų sprendimų, susijusių su pareiškėjo nedarbingumo nustatymu prieš jį atleidžiant.

2005 m. gruodžio 12 d. priimtame antrajame sprendime teismas konstatavo, kad pareiškėjas padarė drausminį pažeidimą, be to, atkreipė dėmesį į ypač sunkų jam pateiktą kaltinimų pobūdį. Taigi teismas laikėsi nuomonės, kad pareiškėjui skirta sankcija buvo proporcinga ir pagrįsta bei paliko galioti paskirtą nuobaudą – atleidimą.

B. Bylai reikšminga teisė

Europos Tarybos Personalo statute numatyta :

54 straipsnis – Drausminės nuobaudos

„1. Dėl bet kokio Personalo ar kitose taisyklėse numatytų pareigų tyčinio ar neatsargaus nesilaikymo darbuotojui gali būti iškelta drausmės byla ar gali būti pateiktas drausminis ieškinys.

2. Drausminės nuobaudos gali būti:

<...>

f. pašalinimas iš tarnybos.“

56 straipsnis – Drausmės bylos

„1. Drausmės bylą iškelia Generalinis sekretorius, išklauses su tuo susijusį darbuotoją.

2. Drausminės nuobaudas skiria Generalinis sekretorius pasibaigus drausmės bylos nagrinėjimui pagal šių Taisyklių X priedą.

<...>“

59 straipsnis – Skundų nagrinėjimas

„1. Tiesiogiai suinteresuotas darbuotojas gali pateikti Generaliniam sekretoriui skundą dėl priimto jam nepalankaus administracinio akto. „Administracinis aktas“ reiškia bet kokį individualaus ar bendro pobūdžio sprendimą ar nuobaudą, paskirtą Generalinio sekretoriaus. Jei Generalinis sekretorius per šešiasdešimt dienų neatsako į darbuotojo prašymą, siūlydamas priimti vienokį ar kitokį sprendimą ar pritaikyti reikalingą nuobaudą, tokia tyla laikytina sprendimu atmesti darbuotojo prašymą. Šešiasdešimties dienų terminas skaičiuojamas nuo tos dienos, kai prašymą gauna ir tą patvirtina Sekretoriatas.“

60 straipsnis – Apeliacinių skundų nagrinėjimas

„1. Jei pagal 59 straipsnį pateiktas skundas visas ar iš dalies aiškiai ar numanomai atmetamas, skundą padavęs asmuo gali teikti apeliacinį skundą Ministrų Komiteto įsteigtam Administraciniam teismui.

2. Nustatęs faktus, Administracinis teismas sprendžia teisės klausimus. Spręsdamas turtinio pobūdžio ginčus teismas turi neribotą kompetenciją. Spręsdamas kitokius ginčus jis gali panaikinti skundžiamą aktą. Teismas taip pat gali įpareigoti Tarybą sumokėti apeliančiui dėl skundžiamo akto patirtos žalos kompensaciją.“

Europos Tarybos Administracinio teismo statute numatyta :

1 straipsnis – Teismo sudėtis

„1. Administracinį teismą (toliau – Teismą) sudaro trys teisėjai, kurie nėra Europos Tarybos tarnautojai.

2. Vieną teisėją skiria Europos Žmogaus Teisių Teismas (toliau – EŽTT) iš asmenų, einančių ar ėusių teisėjo pareigas vienoje iš Europos Tarybos valstybių narių ar kitoje tarptautinėje teismo įstaigoje, tačiau ne iš einančių pareigas EŽTT. Kitus teisėjus skiria Ministrų Komitetas iš teisininkų ar kitų aukštų pareigūnų, turinčių daug patirties administravimo srityje. Teismo teisėjai skiriami trejiems metams; jie gali būti paskirti pakartotinai.

3. Tris pavaduotojus ta pačia tvarka skiria EŽTT ir Ministrų Komitetas.“

3 straipsnis – Teisėjų nepriklausomumas

„Eidami pareigas Teismo teisėjai yra visiškai nepriklausomi; jie negauna jokių nurodymų. Kol eina pareigas, teisėjai negali užimti pozicijos, nesuderinamos su jų, kaip Teismo teisėjų, nepriklausomumu ir nešališkumu ar šios tarnybos reikalavimais.“

12 Straipsnis – Teismo sprendimai

„<...>

2. Sprendimai neskundžiami apeliacine tvarka. Jei sprendime yra kanceliarinė klaida, ją gali ištaisyti Pirmininkas *ex officio* arba vienos iš šalių prašymu.“

SKUNDAI

Remdamasis Konvencijos 6 straipsnio 1 dalimi ir 14 straipsniu, pareiškėjas teigė, kad dėl Europos Tarybos Administracinio teismo sudėties ir dėl to, kad jo narius skiria Europos Tarybos pareigūnas, minėtas teismas neatitiko Konvencijoje numatytų nepriklausomumo ir nešališkumo reikalavimų.

TEISĖ

Teismas konstatuoja, kad pareiškimas buvo paduotas dėl teisinio ginčo, susijusio su sprendimu atleisti pareiškėją, dirbusį Europos Tarybos tarnautoju.

Pareiškėjas neginčijo, kad Konvencija tariamai buvo pažeista dėl Generalinio sekretoriaus veiksmų (sprendimo atleisti) ir ETAT sprendimo. Tačiau jis teigė, kad keturiasdešimt šešios valstybės, tuo metu buvusios Europos Tarybos narėmis, turėjo būti pripažintos bendrai atsakingomis už iš minėto sprendimo kilusius tariamus Konvencijos pažeidimus.

Teismas mano, kad pareiškėjo skundai turi būti nagrinėjami laikantis principų, Teismo suformuluotų bylose, kuriose Teismas sprendė, ar valstybėms, Konvencijos šalims, galėtų kilti atsakomybė už jų veiksmus ar neveikimą, susijusį su jų naryste tarptautinėse organizacijose. Šie principai buvo išplėtoti bylose *Bosphorus (Bosphorus Hava Yolları Turizm ve Ticaret Anonim Şirketi dite « Bosphorus Airways » v. Ireland* ([GC], no. 45036/98, CEDH 2005-VI), *Behrami ir Behrami prieš Prancūziją* (dec., [GC], no. 71412/01, 2007-05-31), ir *Saramati prieš Norvegiją, Prancūziją ir Vokietiją* (dec., [GC], no. 78166/01, 2007-05-31). Teismas taip pat taikė šiuos principus dviejuose neseniai priimtuose nutarimuose (*Boivin v. 34 Member States of the Council of Europe* (dec.), no. 73250/01, CEDH 2008-..., ir *Connolly v. 15 Member States of the Council of Europe* (dec.), no. 73274/01, CEDH 2008-...), kuriose, kaip ir šioje byloje, buvo sprendžiami ginčai tarp tarptautinės organizacijos tarnautojų ir juos įdarbinusios tarptautinės organizacijos.

Teismas pažymi, kad šioje byloje ginčą tarp pareiškėjo ir organizacijos sprendė tik Europos Tarybos įstaigos, t. y. Generalinis sekretorius ir ETAT. Teismas konstatuoja, kad nei viena minėta valstybė niekada nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nesikišo į šį ginčą ir byloje nėra duomenų, kad kokiais nors veiksmais ar neveikimu šios valstybės ar jų institucijos būtų prisiėmusios atsakomybę pagal Konvenciją. Todėl negalima teigti, kad šioje byloje pareiškėjas pateko į valstybių atsakovių „jurisdikciją“ pagal Konvencijos 1 straipsnį.

Be to, Teismas pažymi, kad pareiškėjas netvirtino, jog perduodamos dalį savo kompetencijos Europos Tarybai, valstybės narės nevykdė savo pareigų pagal Konvenciją ir nenumatė pagrindinių teisių apsaugos sistemos, „lygiavertės“ garantuojamajai Konvencijoje, kaip šis terminas buvo aiškinamas *Bosphorus* byloje.

Taigi Teismas mano, kad šioje byloje tariami Konvencijos pažeidimai nepriskirtini valstybėms atsakovėms.

Atsižvelgdamas į tai, kas buvo išdėstyta pirmiau, Teismas pripažįsta pareiškėjo skundus nesuderinamais su Konvencijos nuostatomis *ratione personae*.

Dėl šių priežasčių Teismas vienbalsiai

Skelbia pareiškimą nepriimtinu.

Stephen Phillips
Kanclerio pavaduotojas

Peer Lorenzen
Pirmininkas